



La Provença Francesa i la Camarga

Pont de Sant Miquel (2014)

26 de setembre, divendres: Lleida - Montpellier

Vam sortir de Lleida a primera hora de la tarda.

Durant el trajecte vam fer una breu parada tècnica i després una altra per sopar a Figueres. L'arribada a Montpellier i l'allotjament el vam fer abans de mitjanit.

27 de setembre, dissabte: Aix en Provence - Saint Remy de Provence

Després d'esmorzar i agafar forces, vam desplaçar-nos a Aix en Provence, municipi amb un important patrimoni cultural. El seu nom prové del llatí *Aquae Sextiae*, que significa "Les aigües de Sextius", el nom del general romà que va fundar la ciutat molt a prop d'una font venerada pels primers habitants celtes que vivien a la Gàl·lia. És una zona on l'aigua marca el patrimoni arquitectònic. Són impressionants les fonts que llueix, així com alguns motius en façanes en al·legoria al riu Roine i com ha marcat aquest territori. Va ser una visita molt enriquidora.

Després de gaudir d'un menjar típic, amb magret de canard inclòs, vam viatjar fins a Saint-Remy de Provence. De camí vam contemplar part dels paisatges pintats per Paul Cézanne, que va néixer i morir a Aix en Provence, considerat el pare de l'art modern.

Un cop a Saint-Remy de Provence ens vam trobar que estaven de celebració amb motiu de les festes del municipi. Va ser un plaer passejar per uns carrers amb arquitectura típica de la Provença, però també s'hi pot veure edificis amb restes romanes, del romànic, del renaixement ... És coneguda com a símbol de la Provença pels seus boulevards i les fonts d'aigua, a banda d'inspirar poetes de la zona com Romanilha o Marie Mauron.

Aquí va néixer Nostradamus i durant una temporada hi va viure el gran Van Gogh. Moltes de les seves pintures són un retrat dels carrers d'aquesta vila.

Una breu estona de temps lliure va permetre poder fer un beure en algun racó pintoresc i a alguns l'oportunitat d'adquirir un record típic de la Provença.

Per finalitzar el dia vam sopar a Montpellier. Als que encara ens quedaven forces i aprofitant que era dissabte a la nit, vam fer un tomb per la ciutat.

28 de setembre, diumenge: Avignon - Pont de Gard

Després d'esmorzar vam sortir cap a Avignon, famosa pel pont de Sant Beneset i pel Palau del Papes, tots dos declarats per la Unesco Patrimoni Mundial de la Humanitat. Situada a la confluència dels rius Roine i Durenga, dominada per les fortificacions de l'antiga residència papal, la ciutat vella conserva encara l'aspecte d'una ciutat medieval.

Una guia ens va acompanyar durant la visita al Palau del Papes i el seu entorn.

A la tarda, després de dinar, vam visitar el famós Pont de Gard, declarat també patrimoni de la Humanitat per la Unesco. Va ser construït en temps de l'emperador Claudio per portar aigua a Nimes, alhora pont i aqüeducte segueix subministrant aigua 2.000 anys després de la seva construcció. Amb el tiquet d'accés, de pagament, hi ha la possibilitat de recórrer un museu sobre el patrimoni de l'Aigua en general i la construcció d'aquest aqüeducte en particular. Els que hi vam entrar el vam trobar força interessant.

Finalitzada aquesta visita ens vam desplaçar fins a Nimes, coneguda altrament com la “Roma de França” per tenir dos dels edificis més ben conservats de la Roma clàssica (Les Arenes i la Maison Carrée). Vam fer un breu recorregut per la part vella de la ciutat, elegant i característica com qualsevol altra de la Provença, i vam veure l’exterior d’aquests monuments. Després vam viatjar de retorn a Montpellier per sopar i pernoctar al mateix hotel.

29 de setembre, dilluns: Montpellier - Aigües Mortes- Lleida

Després d’esmorzar vam sortir cap a Aigües Mortes, ciutat fortalesa medieval situada a la part més occidental del delta de la Camargue. Aquí, sota un cel de núvols, els dos grups vam agafar plegats una embarcació per fer un creuer pel Parc natural regional d’aquest gran delta.

Vam navegar pels paratges de la desembocadura del “petit Roine”, rodejats d’arrossars, salines i del paisatge propi d’una zona d’aquestes característiques. Ja sota la pluja vam fer una breu parada per veure, de prop, la seva pròpia raça de cavall, el famós Camagués blanc. Cavalcat pels guardians que crien els braus de la regió per a exportar-los a Espanya, així com ovelles, els ramaders ens van fer una petita demostració de les seves habilitats amb el tracte amb el ramat de braus.

El mal temps, lluny d’enterbolir la passejada amb el creuer, va afavorir la convivència a la part sota coberta, on també vam dinar tots junts.

Finalitzat el creuer vam gaudir d’un temps lliure pel municipi emmurallat d’Aigües Mortes i en aquest breu temps va descarregar una turmenta. Tot seguit vam iniciar el camí de retorn a casa. La pluja era constant i durant el primer tram del viatge de retorn vam patir retencions importants a la carretera. Alguns trams i algunes carreteres van ser tallades al trànsit.

Després hem sabut que aquesta zona i altres del sud de França han estat declarades en estat de catàstrofe natural per les inundacions d’aigua. En poques hores va caure l’equivalent a la meitat de la pluja que cau durant un any. La professionalitat dels xofers que ens van acompanyar va afavorir que el final del viatge fos el previst.

Després de fer un berenar sopar a Figueres, on també la pluja ha causat danys, l’arribada a Lleida va ser passada la mitjanit.

Agraïm el guiatge del Josep Ferrer, que ens va acompanyar des de Lleida, i del guies locals: Lídia Salazar, Marie Nieve i Martine.

Per acabar, només animar-vos a completar aquest viatge físic per la Provença i llegir l’escriptor occità Frédéric Mistral (Malhala, Provença, 1830- id. 1914), Premi Nobel de Literatura l’any 1904. Aquest any, quan es compleixen 100 anys de la seva mort, es commemora l’Any Mistral.

Particularment, us recomanem la seva obra poètica més emblemàtica, *Mirèio (Mirèia)*. L’acció es desenvolupa en el marc de les terres de La Camarga (La Camargo), La Crau (Lo Crau), Arlès,...